

Turun Kisa-Veikkojen Tapaus Afterdawn on nokkela eikä ollenkaan tyhjänpäiväinen komedia mahdollisuukista, joita paranormaalit ilmiöt tarjoavat huiputtajille

TEPPO RAUSSI

Keskeistä vastakohtaparia edustavat Kisa-Veikkojen näytämön uutuudessa Claudia (Essi Lineri, vas.) ja Lydia (Minna Suomi).

Turun Kisa-Veikkojen näyttämö: Tapaus Afterdawn.

Teksti Saija Viljanen, ohjaus Leena Siren, lavastus Marika Nummela, Matti Tiainen, Elvira Hartman ja Hannu Aali, puvustus Marika Nummela ja Leena Siren, naamiointi Elvira Hartman, musiikki sekä ääni- ja valosuunnittelu Teppo Raussi. Ensi-ilta Rientolan urheilutalossa 16.10.

Avaus johdattelee asiaan mitä suorimmin. Kun ukonilma jyrisee ja leimahtelee, Kisa-Veikkojen näyttämöllä alkaa matka myös ihmismielen leimahduksiin.

Tällä kertaa sisällön tarjoaa paranormaalien ilmiöiden arvoituksellisuus. Vakavammasi aihepiiri kääntyy, kun keskeiset roolihenkilöt kuuluvat niihin, jotka käyttävät näitä ilmiöitä huijauksen välikappaleina.

Tapaus Afterdawn on nokkela eikä ollenkaan tyhjänpäiväinen komedia niistä petoksen mahdollisuuksista, joita paranormaalit ilmiöt huiputtajille tarjoavat.

Kun lukee nokialais-tamperelaisen **Saija Viljasen** tekstin *Tapaus Afterdawn* (2013), huomaa helposti, että Viljanen ei ole ensikertalainen draaman kirjoittajana. Hän on sepittänyt useita näytelmiä, joita on esitetty ennen muuta harrastajanäyttämöillä.

Leena Sirenin ohjaama Kisa-Veikkojen esitys on ehdottomasti hyvätasoista harrastajateatteria. Kriittiset huomioni eivät lainkaan tarkoita esityksen tuomitsemista. Ensinnäkin teksti antaisi rutkasti mahdollisuuksia nopeatempoisempiin ratkaisuihin; nyt kokonaisuutta leimaa usein liiallinen verkkaisuus ja laahaavuus.

Toinen huomio liittyy siihen, että roolitöitä hallitsee liiallinen samankaltaisuus; ne ovat kuin samasta muotista valettuja. Näyttelemisen taitoja ei tältä työryhmältä missään tapauksessa puutu. Siksi roolihahmojen kirjo olisi voinut saada rohkeampia eroavuuksia.

Kaikesta huolimatta Kisa-Veikkojen esityksessä rakentuu ja hahmottuu hyvinkin originelli henkilögalleria. Asteikko ulottuu juonittelun mestarista Lydiasta (**Minna Suomi**) vaikkapa salaviisaaseen ja yhtä ovelaan Tediin (**Hannu Aali**). Myös skeptisyyden ja kriittisyyden äänenpainot sisältävät melkoista

vaihtelevuutta Claudiasta (**Essi Lineri**) esimerkiksi tohtoriin (**Tapio Oksala**), Lucakseen (**Jani Saarinen**), Ullaan (**Elvira Hartman**) ja Maggieen (**Linda Viljanen**).

Omaa luokkaansa on tyystin omintakeinen suurjännitemies George (**Kari Ruotsi**). Georgen olemus on niin verraton, että hänen ympärilleen voi mielikuvituksessa kehitellä oman näytelmän.

Olen nähnyt Kisa-Veikkojen näyttämön esityksiä 1970-luvulta lähtien. Porukat ovat moneen kertaan vaihtuneet, mutta jokin kiinnostava juju niissä on aina säilynyt, niin myös *Tapaus Afterdawnissa*.

JOUKO GRÖNHOLM

3 poimintaa

Vuosikymmenten perinteet

1 Turun Kisa-Veikkojen näyttämö on ylivoimaisesti vanhin Turussa kaiken aikaa toimiva harrastajateatteri.

2 Kisa-Veikkojen näyttämö perustettiin 95 vuotta sitten maineikkaan urheiluseuran alaisuuteen.

3 Kun näyttämö viisi vuotta sitten täytti 90 vuotta, juhlanäytelmä kytkeytyi suoraan suomalaisten työväennäyttämöiden perinteeseen: Hella Wuolijoen Justiina.

Näytä lisää

Teatteriarvio

Teatteri

Näyttämötaide

Kulttuuri

Paikalliset